

selve denne Institutions Udvikling, og deres Stemmer savnedes albrig ved Forøgelse af Bevillingerne. Disse Mænd bleve ofte lidet paaskønnede, og de fik uagtet disse Afstemninger Tilnavne, som de visseelig ikke fortjente. Saaledes har Finantsudvalgets Stilling været til Folkehøjskolerne siden deres Oprettelse, i det Mindste i de sidste 30 Aar. Jeg tror derfor ikke, at det ærede Medlem har nogen som helst Ret til at angribe Folkethingets Finantsudvalg for dets Stilling til Folkehøjskolerne. Men naar nu det ærede Medlem fremsætter den Paastand: Gud fri os for Folkethingets Finantsudvalg, da meget hellere den høitærede nuværende Kultusminister, saa misunder jeg ham ikke denne absolutistiske Opfattelse. Det kan gjerne være, at det ærede Medlem kan have ærlige Grunde for den Opfattelse; men jeg har ikke den Stræf for Rigsdagens Indflydelse paa Bevillingspørgsmaalets Omraade, som det ærede Medlem har. Det lader jeg iøvrigt staa for det ærede Medlems Regning. Jeg vil sige, det ærede Medlem søgte Leilighed til at angribe Folkethingets Finantsudvalg, navnlig paa Grund af dets Stilling til Folkehøjskolerne. Det er i enhver Henseende aldeles ubegrundet, og hans Forsøg paa at angribe Folkethingets Finantsudvalg igjennem mit Forslag rammer fuldstændig i Luften. Her er — og det kan paavises med Sandhed — ikke Tale om Folkething, Landsting eller Regjering. Det, der her er Tale om, det er, at den Gnes Nei er nok til at forhindre yderligere Tilskud til Højskolerne. De skulle være enige med hinanden. Det er Flertallets Skjøn, som skal bestemme Tilskudet, og ikke den enkelte Ministers vilkaarlige Skjøn — derfor kan dette jo være personlig godt begrundet. Dette Forslag er i den Henseende aldeles uangribeligt — konstitutionelt set. Saa vil det ærede Medlem ikke have Navnene paa Skolerne opførte paa Finantsloven. Der misforstaar det ærede Medlem Forslaget; mit Forslag kræver ikke Navnene opførte paa Finantsloven. Det staa der Intet om i mit Forslag, og heller ikke staa der Noget i Lovforslaget om, hvilke Skoler der skal understøttes, med Navns Nævnelser. Mit Forslag gaar kun ud paa, at Rigsdagen skal være meddelagtig i Bevillingen til Folkehøjskolerne. Den kan gives som rund Sum med fornøden Forklaring i Anmærkningerne. Naar det ærede Medlem spurgte mig, om jeg vil have alle Skoler understøttede, som dukte op under Navn af Folkehøjskoler, saa vil jeg henvise til det Forslag, som jeg i Forbindelse med det ærede Medlem for Mors (Navn) har indbragt. Der foreslaas

det, at ind under Loven skulle alle de nu bestaaende Højskoler, ogsaa de, som den ærede Minister ikke holder af at anerkjende, fordi han ikke holder af en Del af de Mænd, der staa i Spidsen for dem paa Grund af deres politiske Stilling i Spørgsmaal. Men vi tilføie en Paragraf om, at de nye Skoler skulle anerkjendes ved Finantsloven af Regjering og Rigsdag i Forening. Det er netop for at forhindre, at der dukker Skoler op, som blot ved Navnet søge Berettigelse til at komme ind under Lovens Goder. Vi søge altsaa at værgе os mod det og søge netop at hævde den Betragtning, og saa staa det ærede Medlem op og docerer en Betragtning imod mig, der er det sit Modsatte af, hvad jeg har foreslaaet. Det ærede Medlem var meget imod de tidligere Regler og sagde, at det var meget slette Regler; men jeg vil dog sige, at de have det Fortrin for de nuværende, at de vare mere bestemte. Det friere Spillerum for Ministerens Skjøn, hvis Anvendelse Rigsdagen paa Grundlag af Tilhørsmandens Beretning skulde kunne kontrollere, gjaldt høist 15,000 Kr. De 35,000 af de 50,000 Kr. skulde uddeles efter bestemte Regler, og ingen Skole kunde efter disse Regler faae Understøttelse, som ikke havde mindst 12 Elever; her staa der derimod Intet om Elefantallet. Har en Mand 2 à 3 Elever, saa kan han anerkjendes af Ministeren og faae sine 300 Kr. og lidt til til Lærrelønning og Resten som yderligere Tilskud indtil 3,000 Kr. Dette er ikke forhindret ved de Herrers Regler. Det er det, som det ærede Medlem har anbefalet og troet at burde forsvare i de første tre Fjerdedele af sit Foredrag, for at faae Leilighed til at angribe mig og mit Forslag. De af det ærede Medlem anbefalede Regler og Bestemmelser ere langt mere vilkaarlige end de Regler, han mener at maatte angribe mig for, der er ingen Logik deri efter min Mening. Mente maaste det ærede Medlem, at det var heldigere nu, at ogsaa Skoler under 12 Elever skulde blive anerkjendte og vilde kunne faae Tilskud efter de nye Regler? Men det betragter jeg ikke som en Fordel ved det foreliggende Forslag. Jeg synes, at der savnes en Bestemmelse netop om et bestemt Elefantal, for at overhovedet en Regjering kan være berettiget til at lade en Skole faae Del i Lovens Goder. Saa vidt naaede vi; men hvad var det saa, det ærede Medlem endte med? Han endte med at anbefale de staaende Regler, men erkjendte dog, at der var et for frit Spillerum for Ministeren ved Anvendelsen af de 3 af mig nævnte Regler og med Hensyn til de 3,000 Kr. Han mente ogsaa, at Ministeren kunde give